

Ewa Kwaśniewska, Jerzy Kozak

Lipowiec, pow. Chrzanów

Informator Archeologiczny : badania 4, 237-238

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dzińcu pozwoliły stwierdzić, że posiada on jeden poziom użytkowy. Dziedziniec pokryty był brukiem nieregularnie ułożonym. Przez jego środek przebiegał ściek.

LEGNICA, ul. Młynarska

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu.

Badania prowadził Andrzej Kudła. Finansował WKZ we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo miejskie z XIII—XIV w.

W związku z odkryciem konstrukcji drewnianych na jednym z wykopów budowlanych w rejonie ulicy Młynarskiej, w ścianach wykopu budowlanego o wymiarach 22 x 22 cm zaobserwowano ślady drewnianej konstrukcji palisadowej domostw.

Na głębokości 1,7—2,8 m odsłonięto południowo-wschodnią część trzech komórek drewnianych z materiałem ceramicznym z XIII—XIV w. Odkryto też prostokątną piwniczkę oszalowaną dranicami i moszczoną drewnem. Odkryto liczne fragmenty naczyń glinianych, szklanych, przedmioty żelazne, fragmenty obuwia skózanego. Wydobyto też bryły żużla szklanego i żelaznego.

LIPIE, pow. Świdwin

patrz wczesne średniowiecze

LIPOWIEC, pow. Chrzanów

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Krakowie.

Badania prowadzili mgr Ewa Kwaśniewska i Jerzy Kozak. Finansował WKZ w Krakowie. Czwarty sezon badań. Przedbramie zamku (XIV—XVIII w.).

W roku bieżącym kontynuowano program prac badawczych w rejonie przedbramia. Wykop założony na osi bramy pozwolił odkryć trzeci filar mostu stałego, łączącego przedbramie z szczytą wjazdową, a także częściowo ustalić poziom użytkowy, związany z funkcjonowaniem mostu w wieku XV i XVI. Eksplorowano warstwy gruzu i spalenizny, datowane dokładnie przez znaleziska monet króla Jana Kazimierza na rok 1657. Warstwy te utworzyły się w wyniku pożaru, jaki miał miejsce podczas wojen szwedzkich. Jednym z ciekawszych zabytków znalezionych pomiędzy bra-

mą, a pierwszym filarem mostu była kamienna płyta herbowa z godłem rodu Oleśnickich, umieszczona niegdyś na fasadzie budynku bramnego.

Ustalono, że teren przedbramia został zniwelowany przez nadsypanie w wieku XVIII. Nie osiągniętego tu cacałca. Dalsze prace archeologiczne przewidziane są w latach następnych. Prace badawcze prowadzono również w rejonie tzw. „ogrodu” w celu określenia chronologii poszczególnych partii muru obwodowego wraz z ustaleniem poziomu użytkowego. Badania wykazały, że budowa murów przebiegała w wielu etapach, przy czym mury szyi wjazdowej stanowiły najstarszą (początek XIV wieku) część założenia obronnego. Mur obwodowy pochodzi z wieku XV. Wydobyto liczne fragmenty ceramiki, szkła, przedmiotów metalowych i kości zwierzęcych obejmujących okres od XIV do XVIII wieku.

MOGILNO,

patrz wczesne średniowiecze

MYMOŃ, pow. Sanok

patrz wczesne średniowiecze

NOWOGRÓD, pow. Łomża

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku, Muzeum w Nowogrodzie.

Badania prowadzili: mgr Tadeusz R. Żurowski i mgr Jolanta Sobiech. Finansował WKZ w Białymstoku. Czwarty sezon badań na pl. Ziemowita. Grodzisko wczesnośredniowieczne i zamek średniowieczny.

W trakcie robót niwelacyjnych koło dworku w skansenie w roku 1969 natrafiono na warstwy z zabytkami wczesnośredniowiecznymi. Obecne badania odsłoniły fosę obronną oddzielającą teren zamku od miasta średniowiecznego. Natrafiono na kilka domów o zrębie wieńcowym. Na wale odsłonięto ślady budynku zakończonego poligonalną apsydą i podwaliny pod dużą szafę ołtarza. Był to zapewne obiekt sakralny, na co wskazują też zabytki jak fragmenty lichtarzy, dzbanuszków, krzyży, grobów w sąsiedztwie. Od wschodu przylegała zakrystia, z piecem, którego ogrzewacz obłożony kłafłami jedną ścianą należał do zakrystii. Piec zbudowany był z kamyków i cegły palcówki na zaprawie glinianej. Palenisko było zasilane od podwórza.

Jest to zapewne kościół św. Barbary, znany z przekazów średniowiecznych. Najliczniej występowały zabytki z w. XIII—XVII w obrębie dawnej fosy i budynków drewnianych wypalonych. Wyniki tegorocznych prac mają duże znaczenie także dla poznania zagospodarowania obszaru zamkowego i styku z miastem oraz zmian, które występowały w średnio-